

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Somogyi és Társai Ügyvédi Iroda, dr. Kovács Előd ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű felperesnek, Horváth és Bebesi Ügyvédi Iroda, dr. Bebesi István ügyvéd által képviselt alperes ellen, határozat megtámadása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. szeptember 16. napján meghozott 8.P.20.193/2009/10. számú ítélete ellen, az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperesek a keresetükben az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) 10. § (1) bekezdése alapján az alperes 2008. december 18. napján tartott közgyűlésén, a 3. számú napirendi pont keretében meghozott, felpereseket kizáró határozatának a megsemmisítését kérték, törvénysértés, alapszabálysértés miatt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az eljárása és a meghozott határozata nem jogszabály és nem alapszabály ellenes.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperesnél 2008. december 18. napján tartott közgyűlésen meghozott, a felperesek kizárásáról szóló határozatot megsemmisítette. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felpereseknek - mint együttes jogosultaknak - 41.000 forint perköltséget, amely összegből 20.000 forint után áfa fizetésére is köteles. Megállapította, hogy a felpereseknek együttesen illetékbélyegben lerótt 84.000 forint illeték visszajár.

Az ítélet indokolása értelmében az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján a 6. § (1) bekezdésre és 2006. július 13-i alapszabály rendelkezéseire figyelemmel vizsgálta az elsőfokú bíróság a támadott határozat törvényességét. Az alapszabály 3.7. és 4.2. pontja felhívásával a 2008. december 18. napjára szóló meghívó alapján tényként állapította meg, hogy a napirendi pontok között a felperesek tagsági viszonyának kizárással történő megszüntetése nem szerepel, és utalás sincs az alapszabály 3.8. pontja szerinti elnökségi javaslatra, amely az alapszabály rendelkezése alapján nem lett volna mellőzhető. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a kizárandó tagok tekintetében külön-külön kellett volna a szavazást lebonyolítani, ugyanis az érintett tag nem szavazhat a saját kizárása kérdésében, azonban szavazhat a többi kizárásra javasolt személy tekintetében és emellett minden tagnak saját személyes viszonya áll fenn az alperesi szervezettel, minden tagra vonatkoznak az Etv. 9. §-ban megfogalmazott jogok és köteleességek. Erre tekintettel azt is megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a 2/3-os szótöbbség követelménye sem valósult meg. A közgyűlés jegyzőkönyvéből nem tartotta megállapíthatónak, hogy a szavazás titkossága megvalósult, illetve e körben az alapszabály rendelkezését betartották. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján a felperesek kizárására vonatkozó közgyűlési határozatnak az alapszabály rendelkezéseivel több ponton ellenkezése tekintettel a határozat törvénysértő jellege miatt, azt megsemmisítette. A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a támadott határozat hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a meghívó napirendi pontjának megfogalmazása noha nem a legpontosabb, de arra alkalmas volt, hogy minden egyesületi tagnak felkeltse az érdeklődését, legalábbis azoknak, akik komolyan vették tagságukat. Kiemelte, hogy a felperesek nem vettek részt az egyesület, az elnökség munkájában, holott a társadalmi szervezet demokratikus működése felelős tagokat feltételez, hiszen a részvétel önkéntes. Elismerte, hogy a háromtagú elnökségben két tag a későbbiekben kizártak közé tartozott, melyből azonban arra utalt, hogy semmi esélye nem lett volna tárgyilagos elnökségi ülés lebonyolításának. Az elnök azonban az alapszabály kizárásra vonatkozó rendelkezését érvényesíteni kívánta, amelynek érdekében hívta össze a közgyűlést, ahol az eljárás ellen a résztvevők kifogást nem emeltek. Megítélése szerint a kizárt tagok olyan szoros érdekszövetséget alkottak, olyan együttes akarattal törtek az egyesület céljai ellen, hogy együttes kizárásuk indokolt volt, amelynek megfelelően a 2/3-os többség is biztosított volt.

A felperesek érdemi fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, abból megalapozott jogi következtetések levonásával hozta meg indokai alapján helytálló ítéletét.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá:

Az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján indított perben a bíróságnak elsősorban azt kellett vizsgálnia, hogy betartották-e a keresettel támadott határozat meghozatalánál az alapszabályban foglalt rendelkezéseket. Az alperes alapszabályában foglalt rendelkezés megsértése törvénysértésnek minősül. Töretlen és egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a bíróság nem tekinthet el az alapszabály rendelkezéseitől, - amely a társadalmi szervezet alkotmányának tekintendő (BH. 1990.486.).

Az alperes alapszabályának 4.2. pontja alapján bár megjelölte a közgyűlés napirendi pontjait, azonban az „egyesületi tagsági viszony” megjelölés nem azonos és nem jelenti az alapszabály 3.8. pontja szerinti döntéshozatalt, azt, hogy a közgyűlés napirendjét tagok kizárásáról történő határozathozatal is képezi. A napirendi pontoknak nem a tagok érdeklődésének felkeltését kell szolgálnia, hanem az alapszabályban foglaltakra tekintettel pontosan és egyértelműen azon kérdéseket kell megneveznie, amelyeket a közgyűlés a hatáskörébe tartozóan megtárgyal és amelyekben döntést kell hoznia.

Az alapszabály 3.8. pontja egyértelműen szabályozza tag kizárásának eljárási rendjét. Az alapszabály 3.8. pontja szerint az elnökség javaslatára zárhatja ki a közgyűlés a tagot. Az alapszabály rendelkezései kötik az alperest, és miután az alapszabály egyéb szabályozást nem tartalmaz, kifejezett alapszabályi rendelkezés hiányában az elnökség javaslata, így az elnökségi ülés összehívása a kizárás kérdésében nem volt mellőzhető. Az alapszabály a kizárás kérdése és az elnökségi tagság közötti összeférhetetlenséget nem szabályozza. Az alperes belső autonómiája, önkormányzatisága következtében a hiányos alapszabályi rendelkezés, illetve szabályozás kiegészítő értelmezése nem képezhetette a bíróság feladatát. Így nem adhatott alapot az alapszabályi rendelkezés figyelmen kívül hagyására az a tény, hogy az elnökség két tagjával szemben merült fel kizárási ok.

Az alapszabály egyértelműen titkos szavazást ír elő, amelynek megtörténte a rendelkezésre jegyzőkönyv alapján nem volt megállapítható. Az a tény, hogy a közgyűlésen megjelent tagok nem emeltek kifogást nem jelenti azt, hogy az alapszabálysértés nem történt meg, illetve, hogy az alapszabálysértést utóbb bármelyik tag felhozza az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján indult perben a támadott határozat törvénysértő jellegének alátámasztására.

Az alperes működésének alapelve a demokratikus önkormányzatiságon túlmenően az önkéntesség is. A tagok tagsági jogait az Etv. 9. §-a szabályozza, amelynek bővebb tartalmat az alapszabály adhat. Ezen alapelvek és az alapszabály rendelkezései alapján is a tagsági jogok személyesen gyakorolhatók. Mindebből és az alapszabály 3.8. pontjának egyszerű nyelvtani értelmezéséből is következően a tag kizárására kerülhet sor, amelyből okszerűen következik, az is, hogy tagok együttes kizárására nem kerülhet sor. Így annak relevanciája nincs, hogy az

alperest milyen indokok vezették, illetve álláspontja szerint mi alapozta volna meg az együttes kizárást. A tagok együttes kizárásának törvényi és alapszabályi lehetőségének hiányában az elsőfokú bíróság arra is helytállóan mutatott rá, hogy az alapszabály 3.8. pontjában foglalt 2/3 szótöbbség követelménye sem valósult meg a határozathozatal során.

Mindezek kiemelésével a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét indokai alapján helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdés és 254. § (3) bekezdése értelmében.

Az alperes fellebbezése eredménytelen volt, a felpereseknek igazolható költsége a fellebbezési eljárásban nem merült fel, ezért arról a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a másodfokú bíróságnak határoznia nem kellett.

Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetékről az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § alapján határozott a másodfokú bíróság.

Budapest, 2010. február 11.

. Lizák Tibor sk.

a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.. Molnár Ágnes sk.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bírósági ügyintéző